

SANTINO CAMELLA, Neoplatonismo e Spiritualismo nella filosofia Italiana Contemporanea: Atti dell' Accademia di Scienze Lettere e Arti di Palermo. Serie IV—Vol. XXIII—1962—63—Parte II σ. 181—193.

Ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Παλέρμου καὶ ἀκαδημαϊκὸς τῆς αὐτόθι ἀκαδημίας κ. Santino Camella, ὅστις διὰ πολλῶν δημοσιευμάτων ἱστορικῶν καὶ συστηματικῶν ἐνίσχυσε καὶ ἐνισχύει τὸν κλάδον τῆς φιλοσοφίας, εἰς ὃν καὶ ἀνήκει, ἀποτελεῖ δὲ λίαν διακεκριμένον μέλος αὐτοῦ. Ὁ ἀνωτέρω καθηγητὴς ἐν τῷ πλαίσιῳ τῶν μορφωτικῶν ἀνταλλαγῶν μεταξὺ τῶν δύο ἔθνων (nel quadro degli scambi culturali fra le due Nazioni) ἦλθεν εἰς Ἀθήνας καὶ ἀνέπτυξε τὸ ἀνωτέρω θέμα ὡς διάλειξιν τὴν 11ην Μαίου τοῦ 1964 ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἀργότερον δὲ τὴν 8ην Ἰουνίου ἐγένετο καὶ ἀνακοίνωσις τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος θέματος ἐν τῇ ἀκαδημίᾳ τοῦ Παλέρμου.

Ἡ ὡς ἄνω ἐργασία παρουσιάζει τὴν σύγχρονον Ἰταλικὴν φιλοσοφίαν διαπεποτισμένην διὰ πνεύματος νεοπλατωνικοῦ καὶ πνευματοκρατικοῦ, ὅπερ ἀποτελεῖ παρήγορον, ἄλλως τε δεῖγμα, διὰ τὸν σύγχρονον κόσμον, εἰς ὃν ἄρχουσι ποικίλα φιλοσοφικά βρέματα, ἐχθρικῶς διακείμενα πρὸς τὰ ἀνωτέρω.

Ὁ κ. Santino Camella ἀναλύει τὰ κυριώτερα ἔργα τῶν Ἰταλῶν φιλοσόφων καὶ δεικνύει τὴν ἐπίδρασιν τῆς νεοπλατωνικῆς φιλοσοφίας καὶ τῆς πνευματοκρατίας ἐν γένει ἐπ' αὐτῶν.

Ὁμολογουμένως ἡ ἀνωτέρω διάλειξις—ἀνακοίνωσις ἀποτελεῖ σπουδαῖον ὁδηγὸν διὰ τοὺς μελετητὰς τῆς Ἰταλικῆς φιλοσοφικῆς σκέψεως· ὅσον ὅμως ἀφορᾷ εἰς τὴν ἔνοιαν τοῦ ὄρου «σύγχρονος» ἐνταῦθα αὕτη παρέχεται ὑπὸ τὴν εὐρυτέραν τῆς λέξεως σημασίαν.

A. N. ΖΟΥΜΠΟΣ

*
**

KONRAD GAISER Platons ungeschriebene Lehre. Ernst Klett Verlag Stuttgart 1963.

Τὸ θέμα τὸ ὁποῖον ἐξετάζεται εἰς τὴν ἀνωτέρω σημειωμένην πραγματείαν τοῦ K. Gaiser τυγχάνει λίαν διαφέρον ἀλλὰ καὶ λίαν δυσχερές. Πρόθεσις τοῦ εἶναι νὰ θέσῃ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ μελετητοῦ ἀπάσας τὰς περιωθεισας μαρτυρίας, διὰ τῶν ὁποίων θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ ἀνασυντεθῇ τὸ περιεχόμενον τῆς ἐσωτερικῆς ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ διδασκαλίας τοῦ Πλάτωνος. Εἶναι γνωστὸν ὅτι διὰ τὰς δοξασίας τῶν Προσωκρατικῶν φιλοσόφων καὶ διὰ τὸ περιεχόμενον τῶν ἀπολεσθέντων τοῦ Ἀριστοτέλους ἔργων ἔχουν καταρτισθῆ καὶ εἶναι εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐρευνητῶν πλήρεις συλλογαὶ συγκεντρώουσαι τὰς περιωθεισας μαρτυρίας. Τοῦτο ὅμως δὲν ἔχει ἐπιτευχθῆ διὰ τὴν ἐσωτερικὴν διδασκαλίαν τοῦ Πλάτωνος. Ὑπάρχουν βεβαίως συλλογαὶ τινες, τὰς ὁποίας ὁ K. Gaiser ἀναφέρει εἰς τὴν προεισαγωγικὴν εἰς τὴν πραγματείαν του σημείωσιν, δὲν παρουσιάζει ὅμως οὐδεμίαν ἐξ αὐτῶν πληρότητα. Ὁ K. Gaiser, ὅστις πρὸ πολλοῦ ἀσχολεῖται μὲ τὸ θέμα τοῦτο, ἔκρινε σκόπιμον νὰ προβῇ προδρομικῶς εἰς τὴν δημοσίευσιν τῆς σημειωθείσης πραγματείας του μὲ τὴν πρόθεσιν νὰ ἀποτελέσῃ αὕτη τὴν πρώτην συστηματικὴν συμβολὴν διὰ τὴν περαιτέρω ἐπεξεργασίαν τοῦ προβλήματος.

Ἐπεξηγῶν τὰ ὄρια, ἐντὸς τῶν ὁποίων κινεῖται ἡ ἔρευνά του, δηλοῖ ὅτι δὲν ἔχουν περιληφθῆ τὰ μέρη τῶν πλατωνικῶν διαλόγων καὶ τῶν ἐπιστολῶν τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸ περιεχόμενον τῆς ἐσωτερικῆς ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ τοῦ Πλάτωνος διδασκαλίας, πρὸς δὴλῶσιν τῆς ὁποίας ὁ Ἀριστοτέλης χρησιμοποιοῖ τὴν ἔκφρασιν «ἄγραφα δόγματα».